Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2017. új folyam VI. (XXVII.)

22. szám

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2017. új folyam VI. (XXVII.)
22. szám

Az Ige fényénél 1
Presbiteri csendes hétvége 3
Látogatás a dél-koreai testvérgyülekezetben 6
Pásztor Jánosné emlékezete 9
„Légy Krisztusnak jó katonája" 11
Megmutatták tehetségüket a gyermekek 14
Büszkeségeink 16
Évkezdés a Baba-Mama Klubban 18
„A folyamatosság különböztet meg minket…" 21
Harangszentelés a Reménysugárban 24
A Nagytemplomban nyitották meg a reformáció jubileumi emlékévét 26
„Áldd, lelkem, Istened!" 29
Rejtvény 32
Keresztelések, házasságkötések, konfirmáció, temetések

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond lelkipásztor, esperes
Szerkesztő: Lucski Zsófia
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Nyomda: Litográfia Kft.
Megjelenik évente 4 alkalommal.
Készült 800 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Állandó alkalmaink:

Hétfő
- du. 6 óra bibliaiskola a gyülekezeti teremben

Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- de. 10 óra édesanya-gyermek klub (gyesen lévő anyukák és kicsinyeik részére) az Ifjúsági Központban
- du. 2 óra istentisztelet a „Reménysugár" Hajléktalanok Nappali Melegedőjében

Csütörtök
- este 7 óra KŐSZIKLA bibliakör az Ifjúsági Központban

Péntek
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- este 7 óra Istent dicsőítő zenei alkalom az Ifjúsági Központban
- este ifjúsági bibliakörök az Ifjúsági Központban

Szombat
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban
- kéthetente 5 órakor középkorúak bibliaórája a Gyülekezeti Teremben

Istentiszteletet vasárnaponként 8, 10 és 18 órától tartunk. Úrvacsora a hónap első vasárnapján de. 10 órakor és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 órakor van.

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása:
hétfő: 10–16 óráig, kedd: 10–16 óráig
szerda: 10–18 óráig, csütörtök: 10–16 óráig,
péntek: 10–14 óráig
Hétfőtől-csütörtökig 14 órától 16 óráig lelkigondozói ügyeletet tartunk a Lelkészi Hivatalban.

„Meg van írva, hogy
a Messiásnak szenvednie kell,
és harmadnap fel kell támadnia.”
Lk 24,46

„Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek. Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak.”

(Mt 28,5-8)

Kedves Testvérem!

Az összezavarodott, megrémült és reményvesztett asszonyok életébe örömhírré lett ez a kijelentés: *„Nincsen itt, mert feltámadt!"* Ez a húsvéti örömhír a mi hitünk alapja is. Ezért van egyházunk, gyülekezetünk és gyülekezeti életünk.

„Nincsen itt, mert feltámadt!" Milyen érzéssel tölt el az a kijelentés ezen az ünnepen? Közel érzed magadhoz ennek az örömét vagy csak vágysz arra, hogy végre megtapasztald?

A feltámadás örömhíre ott és akkor a gyász, az elveszítés fájdalmától meggyötört asszonyok számára visszaadta az elvesztett reményt, megújította bennük az életkedvet és új életcélt adott nekik. *„Nincsen itt, mert feltámadt!"* Az asszonyok ott és akkor az örömhír meghallása által új erőt kaptak, ami megváltoztatta az életüket.

Mi már tudjuk, hogy élő Istenünk van, aki olyan erővel bír, amely képes emberek életcélját, életkedvét visszaadni. A feltámadás-hit ma is képes életeket átformálni. Ahogy ott akkor az asszonyoknak megadatott, nekünk is megadathat a gyászos, reménytelen helyzetből való szabadulás és az örömteli élet.

Krisztus feltámadása óta nincs végzetesen reménytelen élethelyzet, mert a feltámadás nyomán minden új értelmet, új összefüggést, új megvilágítást nyer. Amikor a mennyei követ megjelenik, ezt mondja: „Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt." Ezek után pedig az asszonyok félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy elmondják a hírt a tanítványoknak: nem a halálé az utolsó szó, mert Krisztus legyőzte a halált. Ebből a bizonyosságból pedig öröm, hit és új távlatok nyíltak. Új remény, új lehetőség, új *élet.*

„Nincsen itt, mert feltámadt!" Aki pedig feltámadt, ezt mondta: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön." *Ott és akkor valami új kezdődött, aminek a* hatása ma is érvényes és megtapasztalható. Örüljünk hát együtt Isten szabadításának, mert Krisztus feltámadt, Krisztus él és Vele együtt mi is élhetünk!

Tóth Dorottya Tünde beosztott lelkész

„Hirdessétek Isten hatalmát, fenségét Izráelen, erejét a fellegekben!”
Zsolt 68,35

Presbiteri csendes hétvége

Berekfürdő, 2017. március 24–25.

Az idővel futunk versenyt mi, presbiterek is. A ciklus utolsó csendes hétvégéje igazából nem egészen 24 órás program volt, hisz pénteken délután 4 órakor a Püspöki Hivatal elől indultunk Berekfürdőre, s másnap ugyanezen napszakban haza, Debrecenbe.

A Megbékélés Házának munkatársai régi ismerősként fogadtak bennünket, hisz a korábbi ilyen jellegű találkozásaink is ezen a helyszínen történtek. A vacsora után megtöltöttük a harmadik emeleti üléstermet: dr. Fekete Károly püspök úr rövid áhítatával (Márk 10,17-27) megkezdődött a csendes hétvége, majd a Reformációs Emlékműről tartott tájékoztatót. Láthattuk az élethű makettet, a térképet az emlékmű leendő helyének megjelölésével. Izgalmas véleménycsere alakult ki, hogy hol lehetett volna még méltó helye ennek a monumentális alkotásnak.

Oláh István nagytiszteletű úr *A gyülekezet építésének új lehetőségeiről* címmel tett fel megfontolandó, továbbgondol-

kodásra érdemes kérdéseket, mint például: a személyes kapcsolat munkálása Istennel, személyes kapcsolat egymással, hol élhetjük meg ezeket a kötelékeket a gyülekezet közösségében?

Molnár Szabolcs nagytiszteletű úr vette át a szót, s bemutatta nekünk a „Nemzedékek háza" terveit, melynek valósággá válása sok pozitív változást hozhatna a nagytemplomi gyülekezet életébe.

Az este hátralévő részében még volt lehetőség kötetlen beszélgetésekre. Ilyen alkalmakkor derül fény arra, hogy ez a kis közösség is feszített tempójú életet él, alig tudunk egymásról, s jól esik az emberi szó, a derűs vagy épp komoly érdeklődés a munkánkról, családunkról.

A szombati reggeli elcsendesedésen Oláh István tiszteletes szolgált, majd egy újszerű önismereti tréninget végeztetett el velünk. Játékosnak tűnt, de bizony nagy igazságokat rejtett. Megválaszoltuk azokat az álmainkat, melyeknek örülnénk 5 év múlva, megfogalmaztuk személyes küldetésünket a gyülekezetben. Felolvastuk egymásnak, s biztosan másokban is – bennem mély nyomokat hagyott – rácsodálkozások születtek, s ha komolyan vesszük, van miért fohászkodnunk.

Dr. Gaál Botond professzor úr A *református presbiter, mint a gyülekezet őrállója* címmel tartott értékes mondanivalójú előadást. Bár gyakoroltuk, s végezzük a presbiteri munkát, e tisztségről sok új

A presbiteri csendes hétvége résztvevői

ismeretet is szereztünk. S szívünkre helyezte ezt az Igét: *„Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett."* (Apostolok cselekedetei 20,28)

A program utolsó pontjában Vad Zsigmond esperes úr a 2017. évi presbiterválasztás előkészületeiről és lebonyolításáról tájékoztatott bennünket. Az idő rövidsége miatt inkább csak gondolatébresztő megjegyzések, hozzászólások egészítették ki a tudnivalókat.

Úrvacsorás istentisztelettel zárult ennek az összetételű presbiteri közösségnek az utolsó csendes hétvégéje. Áldott alkalom részesei lehettünk, hála a mi Istenünk megtartó kegyelméért, szeretetéért, a szolgálatokban adott erőért, jókedvű munkálkodásért.

Bácsné Asbóth Vanda presbiter

Látogatás a dél-koreai testvérgyülekezetben

A Nagytemplomi gyülekezet 2012 óta hivatalosan is testvérkapcsolatot ápol a szöuli Myungsung gyülekezettel. A két gyülekezet kapcsolatát az elmúlt években több látogatás is erősítette. Ebben az évben azonban egy egészen különleges meghívást kapott a gyülekezettől a református egyházunk: a dél-koreai gyülekezet elnök-lelkipásztora, Kim Sam-Whan meghívására egyházunk küldöttsége a Myungsung gyülekezet úgynevezett hajnali istentisztelet-konferenciájára látogathatott el. Március első hetében a nemzetközi konferencián mind a négy egyházkerület képviselője részt vehetett és a csapat nevében mondhatom, páratlan tapasztalatokkal és élményekkel gazdagodtunk.

A hajnali istentiszteletek a gyülekezet megalapítása óta szerves részét képezik a rendszeres istentiszteleti alkalmaknak. Hétköznaponként reggel négy istentiszteletre kerül sor, melyen a gyülekezet tagjai családostól vesznek részt. A napi rutin részeként, és mindenekelőtt a munka megkezdése előtt igehallgatásra és imádságra gyűlnek össze. Körülbelül 7-8 ezer ember vesz részt egy istentiszteleten.

A hajnali istentiszteleteket bemutató konferencia részeként meghívott vendégként mi is részt vettünk ezeken az alkalmakon. Felemelő tapasztalat volt látni, ahogy felnőttek és gyermekek sokasága egyszerre kezdi a napot Istennel.

A hivatalos programunk részeként Püspök úrral prédikáltunk a vasárnapi istentiszteleten, meglátogattuk a gyülekezet missziói projektjeit, kiállításait, találkoztunk a Zsinat és a teológia képviselőivel.

Fontos és tanulságos volt azt látni, hogy mind személyes és gyülekezeti, de szélesebb közösségi körben is a koreai reformátusok az ország látványos

fejlődését és rendkívüli haladását Isten ajándékának tekintik. Az elért eredmények és teljesítmények fő szellemi-lelki mozgatója a keresztyénség. Ez az üzenet fogalmazódott meg a hallott prédikációkban is. Többször is volt alkalmunk hallgatni Kim-Sam-Whan lelkipásztort, aki az Istentől kapott misszió, a koreai nép számára adott küldetéstudatot hangsúlyozta. Isten ajándékait is erre kell fordítani, ez pedig a világ szegényei felé fordulásban valósulhat meg. A Myungsung gyülekezet ezért fontosnak tartja, hogy Dél-Kelet Ázsiában és Afrikában kulturális-egészségügyi jótékonysági programokat szervezzen, keresztyén televíziós csatornát működtessen, vagy aktív részt vállaljon a teológiai képzésben.

A találkozás megerősítette bennem az egyházaink, ezen belül is a gyülekezeteink közötti kapcsolat fontosságát. Kölcsönösen tanulhatunk egymástól: megerősítést nyerhetünk abban, hogy a keresztyénség nem feltétlenül a régiséget, hanem valami újnak a kezdetét jelenti, őket pedig Isten általunk is megérinti azzal, ami ott hiányzik – a múlt lelkülete, hite, s az az érzület, hogy keresztyén református hitük nem a semmiből jön. Amit mi adhatunk nekik, az éppen az eredet, a gyökerek, a történelmi folytonosság érzése, hogy ők, noha a keresztyénség történetében „újak", mégis egy évezredes történetnek a részesei. S erre a megerősítő érzésre szükségük is van, ahogy nekünk is, hogy ez által az „érintés" által magunk is erőre kapjunk.

Vad Zsigmond esperes
és **Iszlai Endre** lelkipásztor

A magyar reformátusok is képviseltették magukat a hajnali istentisztelet-konferencián

Pásztor Jánosné emlékezete

Még sokan emlékezhetnek gyülekezetünk egykori lelkipásztorának feleségére. Vasárnaponként a szószéktől balra eső elülső padban ült. Pásztor Jánosné Kádár Juditról van szó, aki 2016. május 24-én hunyt el Budapesten.

Ugyanitt született 1931-ben, édesapja orvos volt. Lelkész férjével 1952-től Szentendrén szolgáltak, majd 1970-ben a Zsinat elnöksége kiküldte őket afrikai missziói szolgálatra. A doktori fokozattal rendelkező családfő Kenyában tanított egy ökumenikus teológiai intézetben, felesége pedig könyvtárosként dolgozott. Velük mentek a gyermekeik is: Eszter, János és Péter.

1976-ban jöttek haza, miután a Debreceni Teológiai Akadémia Pásztor Jánost professzorává választotta. A következő évben egyidejűleg a Nagytemplom Északi Egyházközség lelkipásztora lett, felesége pedig így a gyülekezetünk papnéja. Amikor 1977-ben a Kollégium főigazgatói hivatalvezetőjévé nevezték ki, főigazgatóhelyettesként közel egy évtizedig munkatársak voltunk. Mint hivatalvezető komoly felelősséget hordozott, ezért igyekezett mindenkor a tőle telhető legodaadóbban végezni munkáját. Átérezte az intézmény történelmi tekintélyét, s annak mindennapi életét gondoskodó figyelemmel kísérte.

Viselkedése és eleganciája az igényességét tükrözte. Angol és német nyelvtudásával méltóképpen tudta fogadni a sok külföldi vendéget. Természetes intelligenciájával, valamint megnyerő és kellemes modorával a Kollégiumban tekintélyt vívott ki magának. Az intézmény szíve-lelke volt, remek otthonteremtő képességét a Kollégium és a Nagytemplom is érezte. Kifinomult ízlésével és öltözködésével mintául szolgált a leendő lelkésznőknek és lelkésznéknek.

szora volt. Nyugalmazottként is Pásztor Jánosné buzgón szolgálta egyházát. Az 1991-ben újból létrejött országos Református Nőszövetség második elnökévé választották 1996-ban, 18 évig töltötte be ezt a tisztséget. Férje halála után a Budapest Gazdagréti gyülekezet tagjaként élt. Írt egy könyvet egyik nagymamájáról *Matolcsy Miklósné – A vakok misszionáriusa* címmel, amely 2013-ban jelent meg.

A Budapest Gazdagréti Egyházközség templomában 2016. június 5-én

Pásztor János és Kádár Judit esküvője 1952. július 19-én

Szabadidejében megírta a *Kenyai Naplót* a hat éves ottani szolgálatukról. A nagytemplomi Úrasztalára új bársonyterítőt készíttetett, amelynek aranymintázata harmonizál a szószék klasszikus díszítésével. Mindig tele volt ötletekkel és jellemzője volt a gyors ügyintézés.

1987-ben a Pásztor-házaspár Budapestre költözött. A budafoki gyülekezetben szolgáltak, egyúttal Pásztor János a Budapesti Teológiai Akadémia profesz-

búcsúztunk tőle gyászistentiszteleten, majd hamvait férje mellé helyezték el Gyúrón. Krisztus Urunk hűséges szolgája volt! Emléke legyen áldott közöttünk!

Prof. Dr. Gaál Botond teológiai tanár

„Gyermekek és csecsemők szája által is építed hatalmadat.”
Zsolt 8,3

„Légy Krisztusnak jó katonája”

Gondolatok az idei konfirmációi felkészítésről

Ahogy az minden évben megtörténik, úgy az idei évben is megkezdtük a konfirmációra jelentkező gyermekek felkészítését gyülekezetünkben. A 2017-es esztendőben 61 konfirmandussal indulhattunk el azon az úton, amely az Istenbe vetett hit megismeréséhez vezet.

A felkészítés három csoportban zajlott: 50 fiatal nevelését, tanítását Molnár Szabolcs lelkipásztor testvéremmel megosztva végeztük, valamint 11 konfirmandussal Feketéné Lakatos Edina és Tóth Dorottya Tünde lelkipásztor foglalkozott az Immánuel Otthonban. Az egyik csoportnak péntekente, 15.30-tól tartottuk a foglalkozást, míg a másik csoporttal szombatonként, délelőtt 10 órakor találkoztunk. A másfél órás felkészítő alkalmak során igyekeztünk a konfirmációi anyagot minél lényegre törőbben és minél közérthetőbb formában átadni a gyerekeknek. Mindezek elmélyítése érdekében pedig élménypedagógiai játékokkal, dicsőítő dalokkal, csoportos feladatokkal igyekeztünk színesíteni az alkalmakat.

A felkészítés során célunk volt az is, hogy a gyermekek figyelmét arra irányítsuk, hogy ne csak megtanuljanak valami nagyon fontosat a hittel kapcsolatban, hanem próbálják meg is élni azt. Próbálják napról napra megélni azt a hitet, amit egyre jobban megismernek, de ne csak egyénileg, hanem közösségben is. Ezeket a célokat megfogalmazva örömmel láttuk, ahogy a fiatalok növekedtek az ismeretben, valamint azt, hogy barátságok születtek.

Reménykedünk benne, hogy idei konfirmandusaink bizonyság- és fogadalomtételük után is otthonuknak fogják érezni a Nagytemplomi gyülekezetet. Így kérem a kedves testvéreket, hogy ahogyan eddig is, úgy a konfirmáció után is hordozzák tovább imádságaikban legújabb gyülekezeti tagjaink életét.

Káposztás Gábor segédlelkész

Megmutatták tehetségüket a gyermekek

Az idei évet izgalmas alkalommal nyitottuk a gyermekprogramok sorozatában, hiszen megrendezésre került január 28-án az I. Nagytemplomi „Ki mit tud”. Isten áldásaként éltük meg azt, hogy 23 gyermek mutatta meg tehetségét a gyülekezet közösségének.

Kreatív előadások, szép hangszeres játékok, éneklések, mese- és versmondások mellett torna- és táncbemutatóban, illetve bűvészelőadásban is részesülhettünk a gyermekek által. A jókedv mellé természetesen társult a gyermekek és a nézők részéről is az izgalom. Látva az ifjú generáció tehetségét, elmondható az, hogy Isten csodálatos képességekkel, ajándékokkal ruházta fel őket, ahogy mindnyájunkat is. Öröm volt tapasztalni és átélni az együtt töltött perceket, jókedvet és Isten áldását. Az alkalmunkat szeretetvendégséggel zártuk, ahol alkalmunk nyílt a jókedvű beszélgetésekre és az ismerkedésre.

Istené legyen a dicsőség ezért az alkalomért és a gyerekek talentumáért, melyeket, mint tőle kapott ajándékként megosztottak velünk előadásaik által.

Nagyné Török Csilla beosztott lelkipásztor

Büszkeségeink

Március 27-én, hétfőn a Reformáció 500. és a Tiszántúli Református Egyházkerület fennállásának 450. évfordulója alkalmából került megrendezésre a Beregszászi Pál Szakgimnázium és Szakközépiskola szervezésében egy megyei történelem verseny, ahol a gyülekezetünkhöz tartozó Ibolya Utcai Általános Iskola 7. osztályos tanulói III. helyezést értek el. A gyerekek nevei: Miklóssy Katinka, Csige Noémi, Halász-Mojzes Magdolna és Angyal Ákos.

Dobogós helyezést értek el az Ibolya Utcai Általános Iskolások

Nagy-Szendrey Leon

Drofti Panna

Berki Georgina

Szabó Szabina

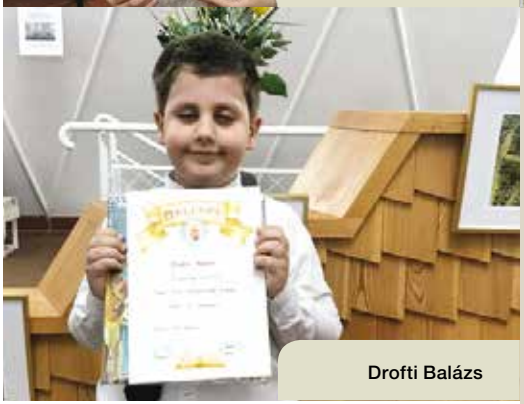
Drofti Balázs

Április 1-jén, szombaton került megrendezésre az Egyházmegyei Bibliai Történetmondó Verseny a Tégláskerti Református Templom szervezésében, ahol a gyülekezetünk gyermekei szép eredményeket értek el történetmondásban és az elkészített rajzok pályázatában.

Rajzpályázat:

2. helyezés: Bárány Panna, 1. o.
(Ibolya Utcai Ált. Iskola)

3. helyezés: Nagy-Szendrey Leon, 1. o.
(Ibolya Utcai Ált. Iskola)

Történetmondó verseny:

1. helyezés: Drofti Balázs, 1. o.
(Ibolya Utcai Ált. Iskola)

2. helyezés: Drofti Panna, 3. o.
(Ibolya Utcai Ált. Iskola)

3. helyezés: Berki Georgina, 6. o.
(Ibolya Utcai Ált. Iskola)

2. helyezés: Szabó Szabina, 7. o.
(Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium)

Évkezdés a Baba-Mama Klubban

Az Édesanya-Kisgyermek Klub 2017-ben is folytatja megkezdett munkáját, hogy a heti rendszerességű találkozókon kellemes kikapcsolódást nyújtsunk a gyülekezet kismamáinak és gyermekeinek egyaránt.

Fontosnak tartjuk, hogy ezek az alkalmak ne csak a kicsik szórakoztatását, közösségbe való beilleszkedését segítsék elő, hanem az édesanyák számára is hasznosak legyenek. Éppen ezért gyak-

mekkori cukorbetegségről, annak tüneteiről és kezeléséről számolt be. Ezt követően március 8-án Kádár Judit pedagógus az alapozó mozgásfejlesztésről, majd április 5-én Váradi Erika logopédus *Nicsak, ki beszél?* címmel tartott előadást a beszédfejlesztés témakörében.

A további alkalmak énekléssel, imádsággal, igeolvasással és igemagyarázattal telnek, hogy a közösség által Istenhez is

ran látunk vendégül szakmai előadókat, akik olyan témakörökben tartanak tájékoztatást az anyukák számára, melyek egy kisgyermekes családban bármikor felmerülhetnek.

Február 1-jén dr. Felszeghy Enikő gyermekgyógyász, diabetológus a gyer-

közelebb kerülhessünk. Adja a mi Urunk, hogy tovább gyarapodhasson a Baba-Mama Klub résztvevőinek száma és a Nagytemplomi Gyülekezet közössége!

Mátyásné Szabó Beáta lelkipásztor,
Édesanya-Kisgyermek Klub vezető

NAPPAL IS RAGYOGNAK

CSILLAGOCSKA GYERMEKNAP DEBRECEN BELVÁROSÁBAN

2017. MÁJUS 28. (VASÁRNAP)

NAGYTEMPLOM, EMLÉKKERT, BALTAZÁR TÉR, KÖLCSEY KÖZPONT, DÉRI MÚZEUM, MODEM

Tiszántúli Református Egyházkerület · Nagytemplom Debrecen · Magyar Református Szeretetszolgálat · Tiszántúli Református Egyházkerület Múzeuma · fönix rendezvényszervező · Vojtina Bábszínház · Déri Múzeum · modem

Az egyes helyszíneken teljesített feladatokért kapott pecsétek beválthatók a Nagytemplomban. A belépés és részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött, melyet a kijelölt standoknál lehet megtenni.

„Hálaadó énekkel jönnek az Úr házába."
Jer 33,11

„A folyamatosság különböztet meg minket…"

Interjú Gotthold Schwarzcal, a lipcsei Tamás-templom kórusának karnagyával

A több mint 800 éves múltra visszatekintő lipcsei Tamás-templom fiúkórusa – más néven Thomanerchor – márciusban négy állomásból álló hangversenysorozatot adott hazánkban a reformáció 500. évfordulója alkalmából. A debreceni koncert előtt a kórus karnagyával, Gotthold Schwarzcal beszélgettünk a kórus életéről és a magyarországi turnéról.

– Hogyan kell elképzelnünk a Tamás-templom kóristáinak napjait?

– A Tamás-templom kórusának tagjai kortársaikhoz hasonlóan délelőtt, és néha délutánonként is iskolában vannak. A tanítás után minden nap próbálunk: először külön próbákat tartunk a szoprán, alt, tenor és basszus szólamnak, majd közösen gyakorlunk az egész kórussal. Ez így megy minden hétköznap. Péntekenként a Tamás-templomban a zenekarral Bach-kantátákat próbálunk, szombatonként pedig motettákat és a capella darabokat, vasárnaponként pedig az istentiszteleten szolgál a Thomanerchor.

– Miben különbözik a Thomanerchor más fiúkórusoktól?

– Úgy gondolom, hogy a legnagyobb különbséget a mindennapi próbák jelentik, tehát a folyamatosság különböztet meg minket más kórusoktól. Fontos szempont az is, hogy mindig az adott egyházi évnek megfelelő zenei darabokat választunk ki a repertoárba. Emellett az internátusbeli élet is eltér más hasonló intézményektől, hiszen kisfiúk és fiatal férfiak élnek együtt, akik rendszeresen részesülnek ének- és hangszeres oktatásban, és a fennmaradó szabadidejüket is együtt töltik.

– Most szerepel első alkalommal a kórus Magyarországon, illetve Debrecenben?

– Én személy szerint először járok itt, de ha jól tudom, a Tamás-templom kórusa már egyszer fellépett Magyarországon több mint fél évszázaddal ezelőtt, 1964-ben, de Debrecenben most először éneklünk. A városból még nem sokat láttunk, hiszen délben érkeztünk, utána egy órát pihentek a fiúk, majd próba, fellépés, és holnap reggel már indulunk is tovább a koncertkörút utolsó állomására, Pécsre. De az biztos, hogy este, a hangverseny után még fogunk egy rövid sétát tenni a gyerekekkel a városban.

– Milyen darabokat hallhat a közönség a Nagytemplomban?

– Először Samuel Scheidt motettáját, az *Erős vár a mi Istenünk* című Luther-dal kórusra írt változatát énekeljük, utána egy-egy darabot Heinrich Schütztől és Johann Hermann Scheintól. Utóbbi Halleban, egy Lipcséhez közeli városban élt, és a Tamás-templomnak is kántora volt a 17. században. Utána egy-egy motetta következik Johann Ludwig Bachtól, Felix Mendelssohn Bartholdytól, Johannes Brahmstól és Max Regertől, az est zárásaként pedig jön Johann Sebastian Bach.

A lipcsei Tamás-templom kórusa a Nagytemplomban

Interjú és fordítómunka:
Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

„Tekints ránk: mindnyájan
a te néped vagyunk!”
Ézs 64,8

Harangszentelés a Reménysugárban

Régi álmunk vált valóra 2017. április 10-én, amikor hosszú évek után újra harangot szenteltünk Egyházközségünkben. Nem tudom megmondani, mikor volt legutoljára ilyen alkalom a Nagytemplomi Gyülekezetben, de arra nagyon pontosan emlékszem, hogyan indultunk el a harangállítás útján.

2013-ban Vaszil Dórával, a „Reménysugár" Hajléktalanok Nappali Melegedőjének akkori vezetőjével sokat beszélgettünk arról, hogyan ér véget egy hajléktalan ember földi élete. Temetési tapasztalataim indították el ezt a beszélgetést, amelyek arról szóltak, hogy az életükben gyakran magára hagyott, megkeseredett, hitét és reménységét elvesztett emberek fájdalmasan távoznak ebből a világból. Azért, mert nincs emberük. A gyászolókkal, az itt maradottakkal foglalkozva mindig arra helyeztük a hangsúlyt a Reménysugárban, hogy a legmagányosabbnak tűnő embert sem hagyja el Isten, hanem átkíséri azon az úton, amely ebből az életből vezet az örökkévalóságba. Ezért emlékezhetünk elment hajléktalan testvéreinkre, hiszen az a reménységünk, hogy mi is Isten ölelő karjaiba hullunk az utolsó lélegzetvételünkkel.

Ezekről beszélgetve terveztük el a harang állítást az intézmény területén, hogy amikor hajléktalan testvéreink közül megy el valaki a minden élők útján, emlékeztessen bennünket az Isten megváltó szeretetére.

Az új intézményvezetőség ezt a gondolatot felkarolva a tettek mezejére lépett, és gyülekezetünk egyik (magát megnevezni nem kívánó) tagjának nagylelkű adományából Gombos Miklós harangöntő mester elkészítette a 12 kg-os harangot a hozzá illő harangdúccal együtt. Felszentelésére április 10-én fél 12-kor került sor a Reménysugár udvarán, amelynek során dr. Fekete Károly püspök úr igehirdetése és Vad Zsigmond esperes úr köszöntő szavai után a meghívott vendégek és a hajléktalan ellátottak szeretetvendégségen vettek részt.

Szóljon ez a harang mindenkor az Isten dicsőségére, a hajlék nélkül élők reménységére, és az elhunytak emlékére.

Molnár Szabolcs ifjúsági lelkipásztor

„Ezért tehát mi,
akik rendíthetetlen országot
kaptunk, legyünk hálásak.”
Zsid 12,28

A Nagytemplomban nyitották meg a reformáció jubileumi emlékévét

A Magyar Református Egyház reformációi jubileumi emlékévét ünnepi istentisztelettel és egész napos programsorozattal nyitották meg 2017. január 31-én Debrecenben.

A hazai reformátusság dupla jubileumot ünnepelhet idén: 500 éve, hogy Luther Márton 1517. október 31-én kifüggesztette a wittenbergi vártemplom kapujára az egyházi megújulást követelő reformtéziseit, valamint 450 év telt el azóta, hogy az 1567-es debreceni zsinaton a lelkipásztorok közössége elfogadta a II. Helvét Hitvallást, és ezzel megalakult a Magyar Református Egyház és a Tiszántúli Református Egyházkerület.

Az országos jubileumi emlékév megnyitója január 31-én Debrecenben került megrendezésre: reggeli áhítat, Bethlen Gábor fejedelemről szóló kamarakiállítás, reformációtörténeti freskók avatása a Református Kollégium Általános Iskolájában, valamint a Bolyki Soul and Gospel Kórus koncertje gazdagította az egész napos programot, melynek legjelentősebb eseménye a délután 14 órakor kezdődő ünnepi istentisztelet volt. Az igehirdetés szolgálatát Bogárdi Szabó István, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, a zsinat lelkészi elnöke végezte, aki prédi-

kációjában kiemelte, hogy a reformáció nem elvont eszme, hanem maga az élő Jézus Krisztus. *„A reformáció nem egyéb, mint hozzáformálódás Krisztushoz. Egyénileg ez az egész életünk átalakulásának kezdete. Az egyház életében pedig az, amit Krisztus így mond többször is: Térj meg!"*

Az ünnepi istentiszteletet megelőző sajtótájékoztatón Soltész Miklós egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár mélrészt az alkalomra készült díszkötésű Bibliából, így év végére a Szentírás teljes szövege „hangos könyvvé válik".

Szintén ezen a napon köszönthettük a Kossuth-téren azt a vándorkamiont, amely Genfből indulva Wittenberg felé tartva az év folyamán meglátogatja a reformáció történetének fontos helyszíneit, valamint minden állomáson feltölthetőek rá az adott település interaktív anyagai és üzenetei.

tatta azt a szerepet, melyet a református egyház a közfeladatok vállalásában betölt, majd hozzátette, hogy a kormány sok egyházi oktatási intézmény felújítási munkálatait támogatja, valamint több helyen új egyházi iskolákat építenek. A város nevében dr. Papp László polgármester így fogalmazott: *„a reformáció, a reformátusok tették naggyá Debrecent!"* – utalva ezzel a Debreceni Református Kollégium magyar nyelvre, népművelésre és irodalomra tett hatására.

Dr. Fekete Károly püspök úr ismertette az emlékév rendezvényeit, melyek közül kiemelte *A Szentírás vándorútja a Tiszántúlon* sorozatot, amelynek keretében az egyházkerület több mint négyszáz gyülekezetében olvasnak fel egy-egy

Reméljük, hogy ez a jubileumi év nem csak azt fogja elősegíteni egyházunk és saját magunk életében, hogy a múltbéli eseményekről megemlékezzünk, hanem valódi megújulást nyújthat mindannyiunk számára.

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

„Hadd énekeljek az Úrnak,
hogy jót tett velem!”
Zsolt 13,6

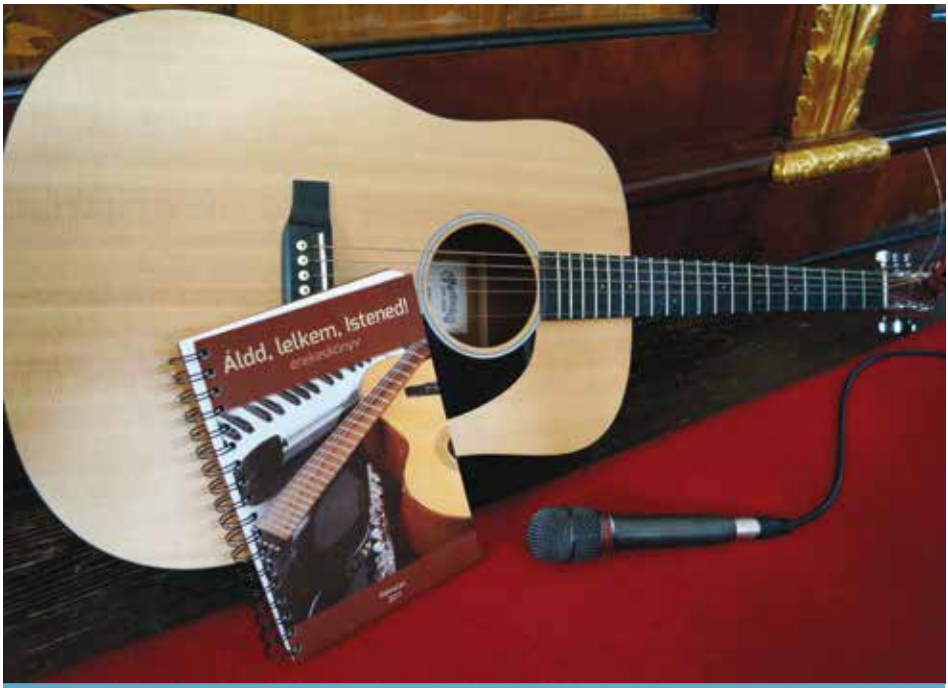

„Áldd, lelkem, Istened!”

Interjú Vad Péterrel

Az elmúlt év végén jelent meg a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség, a Debreceni Református Egyházmegye és a Musica Sacra Egyházzenei Alapítvány támogatásával az a 239 éneket tartalmazó gyűjtemény, melyben középkori eredetű énekektől kezdve a népdalzsoltárokon át egészen korunk zenei világáig számos különböző egyházzenei stílust megismerhetünk. Vad Péterrel, a kiadvány szerkesztőjével beszélgettünk az énekeskönyv elkészítésének folyamatáról, valamint tartalmáról és jelentőségéről a gyülekezet számára.

– Mi ösztönzött Téged arra, hogy belevágj az énekeskönyv elkészítésébe?

– 2014-ben jelent meg iskolánkban, a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskolában egy általam szerkesztett énekeskönyv, amivel kapcsolatban olyan visszajelzések érkeztek gyerekektől, szülőktől és lelkészektől egyaránt, hogy szívesen használnák iskolán kívül is ezt a gyűjteményt. Erre azonban nem volt lehetőség, hiszen az a kiadvány belső használatra készült, így nem lehetett kereskedelmi forgalomba hozni. Ezután vetettem fel a gyülekezet vezetőségének, hogy érdemes lenne kiadni egy ilyen típusú énekeskönyvet, amely régi, „klasszikus", illetve újabb, dicsőítő jellegű énekeket is tartalmaz. Hiánypótló válogatás ez, hiszen tartalmát tekintve igen sokféle stílust és korszakot ölel fel.

– Milyen állomásai voltak a munkafolyamatnak, hogyan készült el az énekeskönyv?

– Az egész munka az énekek kiválasztásával kezdődött, amelyhez körülbelül 20-25 énekeskönyvet, énekfüzetet és gyűjteményt használtam fel forrásként. A feldolgozandó anyag folyamatosan bővült: kezdetben volt 110 ének, aztán lett belőle 150, 180, aztán végül megálltunk 239 éneknél. A gyűjtéssel párhuzamosan történt az énekek csoportosítása, kategóriákba sorolása, melyben testvérem, Vad Réka segített. A legnagyobb munka a kottagrafika elkészítése volt: hangonként kellett beírni a dallamokat, akkordokat és a szövegeket egy kottaíró programba, majd megformázni azokat. Hozzávetőleg 10 olyan ének került lekottázásra, amelyeknél nem állt rendelkezésemre írott forrás, így ezeket a dallamokat hallás után jegyeztem le. A szerkesztői feladatok után felvettük a kapcsolatot a nyomdával, akiknek elmondtuk a pontos igényeket. Fontos szempont volt, hogy spirálkötéssel készüljön az énekeskönyv, hogy a hangszeresek is könnyen ki tudják nyitni, ne kelljen „kitörni", illetve a két oldalas énekeknél ne kelljen lapozni. További praktikus újdonság, hogy a hajlítások aláhúzással vannak jelölve végig a szövegben, ami megkönnyíti a kottaképpel nem rendelkező versszakok éneklését.

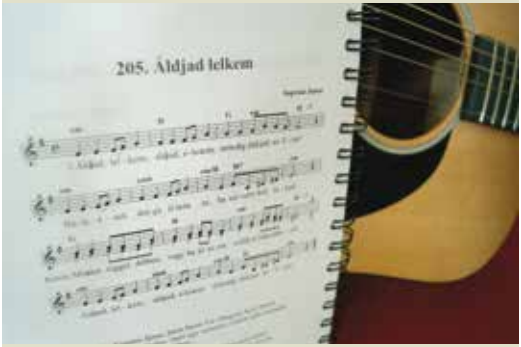

– Milyen énekeket tartalmaz a kiadvány?

– Szöveg alapján 13 kategóriára osztottam az énekeket. A kötet elején az egyházi ünnepeink (karácsony, húsvét és pünkösd) énekei találhatóak meg, ezeket követik azok, melyek valamely napszakhoz köthetőek. Aztán jönnek az anyák napi énekek: ez a kategória nem jellemző más gyűjteményekben, pedig igen hasznos lehet például gyermek istentiszteleteken vagy hittanórákon. Az asztali áldások követik a sort, mely énekeket a keresztyén közösségek ismerik, használják, lejegyezve azonban ritkán

találkozhattunk velük idáig. Ezek után négy nagyobb, konkrét szövegtartalom alapján csoportosított (könyörgő, hitvalló, hívogató-bátorító és dicsőítő) énekek következnek. A *Tartsd fel a zászlót* című fejezet két, a református egyházunkban nagy népszerűségnek örvendő cserkészmozgalomhoz köthető éneket tartalmaz. A gyűjtemény végén megtalálhatóak nemzeti imádságaink, a *Himnusz,* a *Szózat* és a *Székely himnusz* kottái orgonakísérettel együtt, hiszen ezek az imádságaink számos ünnepi alkalmon előkerülnek. A Székely himnuszhoz jómagam írtam egy egyszerű, könnyen eljátszható orgonakíséretet, mely remélem, hogy jó szolgálatot tesz a kántoroknak. Néhány énekhez fűztem második énekszólamot, ezzel ösztönözve a többszólamban való éneklésre. Emellett találhatóak a gyűjteményben kánonok, valamint angol nyelvű énekek is, főleg spirituálék, melyek egyfajta kitekintést nyújtanak egy másfajta zenei világba.

– *Beszélgetésünk során említetted, hogy sokszor hajlamosak vagyunk az új énekeket „ifjúsági" jelzővel ellátni. Miért nem helyes ez szerinted?*

– Nálunk, reformátusoknál gyakori hiba, hogy ha új énekkel találkozunk, akkor attól függetlenül, hogy hány évtizede íródott vagy melyik korszakból származik, egyből ifjúsági énekként tartjuk számon. Pedig attól, hogy valami új, nem biztos, hogy csak fiataloknak szól és csak őket érintheti meg. Jó példa lehet erre a gyülekezeti táborunk, ahol fiatalok és idősek együtt éneklik a zsoltárok, dicséretek mellett az újabb énekeket is. Éppen ezért véleményem szerint az ifjúsági ének helyett sokkal jobb, korrektebb elnevezés az, hogy új ének.

– *A Nagytemplomi Gyülekezet számára milyen alkalmakon lesz használható az énekeskönyv?*

– Elsősorban rétegalkalmakra szántam, és természetesen nem abból a célból jött létre, hogy kiszorítsa a vasárnap 10 órás istentisztelet hagyományos énekeskönyvét. Bibliaórákon, gyermek istentiszteleteken, ifjúsági alkalmakon, gyülekezeti táborokban fogjuk használatba venni, valamint bárki szemezgethet belőle otthon is, ha énekelni támad kedve. Én magam is azt vallom, hogy aki énekel, az kétszeresen imádkozik, és a zene segítségével sokkal közelebb érezhetjük magunkhoz a szöveg tartalmát, ha az valóban alátámasztja a mondanivalót.

– *Neked van-e kedvenc éneked a könyvből?*

– Egy stílust nem tudnék kiemelni: ugyanígy, ha megkérdezik tőlem, hogy melyik a kedvenc zeneművem, akkor sem tudok egyet kiválasztani. Magyar énekek közül talán Pálhegyi Dávid énekei állnak hozzám a legközelebb, például az *Áldd, lelkem, Istened!* – nem véletlen, hogy ez lett a címadója az énekeskönyvnek. Az újabbak közül pedig Matt Redman éneke, a *Lelkem, áldd az Urat* (*10,000 Reasons*), melyet a kedvenceim között említenék.

Az énekeskönyv megvásárolható a Karakter 1517 Könyvesbolt és Kávézóban, valamint Vad Péternél a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskolában, 1790 forintos darabáron.

Lucski Zsófia kommunikációs munkatárs

„Mivel engedelmes gyermekek vagytok, [...] legyetek ti is szentek bármilyen körülmények között."
1Péter 1,14-15

Rejtvény

Azon iskolás gyermekek, akik beküldik nevükkel ellátva a rejtvény megfejtését a nagytemplom@reformatus.hu címre vagy a Lelkészi Hivatalba május 19-ig, azok részt vesznek egy sorsoláson, melyet a május 21-i gyermek-istentiszteleten tartunk.

A nyeremény 1000 Ft-os vásárlási utalvány a Karakter 1517 Könyvesbolt és Kávézóba 3 gyermek részére.

Keresd meg a következő szavakat vízszintesen és függőlegesen. A kimaradt betűket összeolvasva megkapod a megfejtést!

tojás	**virágzás**	**kereszt**	**nyúl**	**tavasz**	**húsvét**
ünnep	**kölni**	**ing**	**feltámadt**	**víz**	**öröm**
béke	**galamb**	**méz**	**sas**	**mag**	**tej**
Isten	**lét**	**jó**	**tő**		

M	É	Z	J	V	É	V	Í	Z	T
Z	L	É	T	I	N	Y	Ú	L	O
G	I	K	E	R	E	S	Z	T	J
A	S	Ö	U	Á	T	E	J	Ü	Á
L	T	R	M	G	Ő	S	Ó	N	S
A	E	Ö	A	Z	K	Ö	L	N	I
M	N	M	G	Á	S	A	S	E	N
B	É	H	Ú	S	V	É	T	P	G
B	É	K	E	T	A	V	A	S	Z
F	E	L	T	Á	M	A	D	T	L

Az előző rejtvény nyertesei:
Rácz Eszter, Rácz Zoltán és Hőgye Lilla.

KARAKTER
·1517·

Keresztelések, konfirmáció, temetések

KERESZTELÉSEK

2016. december 7. és 2017. április 5. között 22 gyermek, Lakatos Ákos Lajos, Kovács István Gergő, Tóth Fanni, Alexovics Szabolcs Miron, Szilágyi Zétény, Nemes Olívia, Kiss Bianka, Balog Lionel, Sándor Nolen, Murnyák Zsombor, Bécsi Marcell, Horváth Enikő, Lakatos Ádám László, Nagy Imre, Szabó Erzsébet Renáta, Bereczky Szilvia, Balogh Tímea, Csarnai Márton, Jakab Zsolt, Kiss Ferenc, Kuritár Sára, Szász Lili Anna részesült a keresztség sákramentumában. ***„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe …"*** (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2016. december 7. és 2017. április 5. között 1 ifjú pár, Nagy Attila és Szalárdi Tímea kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben. ***„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat."*** (1Móz 2,18)

KONFIRMÁCIÓ

2017. március 12-én 9 felnőtt, 2017. április 09-én pedig 61 gyermek konfirmált. ***„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!"*** (Jel 2,10)

TEMETÉSEK

2016. december havában: Dr. Orémusz Gyuláné (Fedor Erzsébet) 73 évet; Seres Lajosné (Dienes Róza) 89 évet; Pethő Jánosné (Gubacsi Rozália) 87 évet; Varga János 62 évet; Balogh Józsefné (Tóth Margit) 77 évet; Vicsotka Árpádné (Varga Katalin) 84 évet; Kovács Ferencné (Gábor Juliánna) 65 évet; Tóth Béláné (Molnár Gizella) 89 évet. *2017. január havában:* Prilóch Józsefné (Párizs Irén) 87 évet; Gacsal Károly 73 évet; Uzonyi Andrásné (Löki Julianna) 98 évet; Haraszti Józsefné (Szilágyi Margit) 92 évet; Vajda Antal 94 évet; Guba Sándorné (Ignáthé Róza) 83 évet; Kéri Gáborné (Fazekas Anna Mária) 91 évet; Szabó Gáborné (Dutka Erika) 74 évet. *2017. február havában:* Dobi Jenőné (Kocsi Ágnes) 79 évet; Vojnitsné Nagy Éva Anna 71 évet; Dr. Szabó Györgyné (Szabó Xénia Kornélia Éva) 89 évet; Lakatos János 57 évet; Dr. Ary László 88 évet; Radics Zoltánné (Safranka Erzsébet) 88 évet; Buczkóné Dr. Háló Eszter 80 évet; Heller Gyuláné (Jakab Zsuzsánna) 81 évet. *2017. március havában:* Dr. Szilágyi Dezső László 74 évet; Vass Imre 78 évet; Dr. Rőth Sándorné (Piszkay Katalin) 93 évet; Harsányi Andor Zoltán 89 évet; Bancsi Gáborné (Mészáros Sára) 89 évet; Havas Aladárné (Pál Olga) 85 évet; Jakab József 86 évet; Szakállas Mártonné (Gurzó Ilona) 86 évet élt testvérünket temettük el. ***„Én élek, ti is élni fogtok" – mondja feltámadott Urunk.*** (Jn 14,19)

VI. Nagytemplomi Gyülekezeti Nap

2017. május 13. (szombat) Dorcas Kemping

Jelentkezés személyesen az istentiszteletek után, vagy elektronikusan a www.nagytemplom.hu-n.
Érkezés 9 órától. Programok 10 és 16 óra között.

- Áhítat:
Lovas András
Gazdagréti Gyülekezet lelkipásztora
- Csoportbeszélgetések
- Gyermekprogramok
- Dicsőítés

Regisztrációs díj 300 Ft, amely magában foglalja az ebédet. Szívesen fogadjuk a sütemény, üdítő, ásványvíz felajánlásokat!

Utazás közösen busszal, vagy egyénileg, a jelentkezéskor megadott módon.
www.nagytemplom.hu

Tel: (52) 614-160
Mobil: (30) 33-22-541
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu